

ČLUNK(N)OVINY

Prosinec 2024/ 4. ročník

zdarma

ÚVODEM

Po necelém roce se vám do rukou dostává další vydání obecního zpravodaje Člunk(n)ovin. Touto cestou bychom chtěli znovu vašim domácnostem přiblížit život v našich obcích. V souvislosti s četnými dotazy některých občanů jsme se rozhodli pokračovat ve vydávání Člunk(n)ovin. Doufáme, že se vám noviny budou líbit, každý si v nich najde to své. Rubriky se víceméně nezměnily, naopak vás čeká malé překvapení. Snažili jsme se postupně zrekapitulovat půlroční období s nejdůležitějšími událostmi

a nevynechali jsme ani ty nejaktuálnější spojené s příjemným adventním časem. Z článků je patrné, že se v obcích konají různé akce, které dokáží přilákat lidi a semknout je. Při té příležitosti bychom vám všem chtěli popřát příjemné prožití vánočních svátků a v novém roce hlavně zdraví, štěstí, lásku a spokojenost.

(ivi, elf)

SLOVO STAROSTY

Vážení a milí spoluobčané,

občasník našich obcí vychází v době adventní, kdy v našich obcích svítí krásně nazdobené vánoční stromky a u nich vyřezávané dřevěné betlémy. Jednotlivá rozsvícení stromků proběhla za hojné účasti občanů a ukazují na pospolitost občanů v našich obcích.

V letošním roce proběhla v našich obcích spousta akcí, kdy jsme se mohli společně setkávat, diskutovat, sportovat, veselit a i jinak si užívat radosti našich dnů. A také se udělala spousta práce jak té viditelné, tak i té, kterou považujeme za samozřejmou a není tolik viditelná.

Chci poděkovat všem občanům, kteří mají stále zájem a starají se, aby naše obce byly upravené, a každý, kdo k nám zavítá, mohl říci - máte to tu hezké. Chci poděkovat i všem, kteří se starají a pořádají sportovní, kulturní a společenské akce, kterých se rádi zúčastňujeme. Važme si toho, co máme, važme si toho, že se máme dobře a aby nám tento pocit co nejdéle vydržel. Ať máme dobrou náladu, nenecháme si ji nijak kazit a nečekáme, že vše se udělá samo nebo to někdo udělá za nás. Do roku 2025 vám všem přeji jen to dobré, hodně zdraví, lásky, spokojenosti a optimismu.

Jan Beránek, starosta

UDÁLO SE...

Nově se při hasičských závodech v Lomech bojovalo o putovní pohár

Obě obce uspořádaly pro okolní hasičské týmy závody. Ne všem pořadajícím vyšlo počasí hned napoprvé, lomští hasiči museli změnit termín závodů.

Člunek, Lomy/ V sobotu 1. června odstartovaly v našich obcích tradiční hasičské závody. První se uskutečnily v Člunku, kam dorazilo pět týmů. „Na naši soutěž zveme jenom týmy z Lomů, Hospříze a Kunžaku, který ale letos nepřišel, protože měli zrovna děský den,“ uvedl starosta SDH Člunek Martin Laudát.

V soutěži první místo obsadil tým s názvem Lomy mladší, po nich se umístily Lomy starší a třetí místo patřilo družstvu Lomy ženy. Domácí člunečtí hasiči obsadili čtvrté místo. „Toto místo jsme získali bohužel z důvodu technické závady na rozdělovači,“ vysvětlil Laudát. Páté místo získali hasiči z Hospříze.

Jako na každé akci i zde bylo zajištěno občerstvení jako grilované maso, klobásy či utopenci. „Návštěvnost diváků byla na počet obyvatel ve Člunku nízká. Počasí však bylo přijatelné,“ dodal starosta Laudát.

Zároveň se také sešli hasiči na posledních závodech tohoto roku v sobotu 5. října v Lomech. „Kvůli nepříznivému deštivému počasí musela být soutěž ze září přeložena až na říjen. Sice slunce také nesvítilo, ale i tak se závody vydařily,“ popsal Zdeněk Vytrhlík.

V Lomech se mezi sebou utkala čtyři družstva, a to hasiči z Hospříze, mužstvo z Lomů, ze Člunku, ale i dívčí tým z Lomů. Nově soutěžící bojovali o putovní pohár. Ten si nakonec odvezlo družstvo z Hospříze. Druhé místo patřilo mužskému lomskému týmu, třetí družstvu žen z Lomů. Čtvrté místo patřilo týmu z Člunku.

Pro soutěžící a diváky bylo zajištěno i občerstvení. „Účastníci si mohli dát klobásy, hamburgery, ale i dršťkovou polévku,“ vyjmenoval hasič Vytrhlík.

Pokračování na straně 3...

Na závodech byly předány i ocenění a medaile některým členům sboru dobrovolných hasičů z Lomů jako Milanu Kováři st., Zdeňku Vytrhlíkovi, Bohumilu a Janu Korandovým a Miroslavu Chytrému, a to za dlouholetou práci. „Ocenění za přístup a obětavost k práci ve sboru dobrovolných hasičů mě potěšilo,“ uvedl Zdeněk Vytrhlík z Lomů.

(elf, ivi),

Foto: Hana Látová, Lucie Filsaková

I děti ve Člunku mají svůj den

Druhý červnový víkend patřil dětem. Na ně čekaly nejen úkoly, ale i zábavný program.

Člunek/ Také pro člunecké děti byl připraven Dětský den, kde na děti v sobotu 8. června čekalo osm soutěžních stanišť a doprovodný program, na kterém se podílel sbor místních dobrovolných hasičů spolu s obcí a některými ženami.

Každé z přichozích dětí dostalo kartičku, na níž sbíralo razítka, když splnilo na stanovišti požadovaný úkol. Na jednom ze stanišť děti skákaly panáka, na druhém tvořily bubliny, na jiném hrály kuželky, střílely vzduchovkou, zatloukaly hřebíky nebo si třeba vyzkoušely hasičský útok. Po splnění úkolů čekala na děti sladká odměna v podobě balíčků. „Našim klukům se nejvíce líbilo střílení ze vzduchovky, ale i hasiči a pochvalovali si i cukroví a malinovku,“ zhodnotila Lenka Plánková ze Člunku.

„Snažili jsme se pro děti připravit pestrý program, abychom je zaujali a pobavili. Děti se sešly v hojném počtu,“ sdělil starosta SDH Člunek Martin Laudát.

Kromě soutěží si děti mohly zajezdit také na koních, zaskákat v nafukovacím hradě nebo si nechat něco namalovat na obličej. Po dobu celé akce bylo zajištěno občerstvení. Nakonec si rodiče a děti společně opekli špekáčky. Všem se hravě odpoledne velice líbilo. Pochvalovala si ho také maminka, která se přišla podívat se svým tříletým synem.

„Na dětském dni ve Člunku se synovi nejvíce líbilo stanoviště s velkým bublifukem a zatloukání hřebíků. Pomyslnou třesničkou na dortu byla projížďka na koni. Oceňuji, že tak malá ves připravila pro děti bohatý program, skákací hrad, a dokonce si každé dítě mohlo odnést balonek a balíček s dobrotami. Jako rodič účastník tleskám a děkuji za organizaci,“ uvedla maminka.

(ivi, elf), Foto: Erika Vejslíková, Lucie Filsaková

O vítězi Gulášfestu rozhodovala chuť, barva, konzistence i měkkost

Vloni obsadila stříbrné místo její maminka. Letos se rozhodla ji porazit. Zvolila netradiční recept a ten jí zajistil úspěch.

Lomy/ V sobotu 22. června se v Lomech konal již druhý ročník soutěže s názvem Gulášfest. Jak je patrné z názvu, soutěžilo se o nejlepší guláš. V hospůdce U Lenky se sešlo čtrnáct

soutěžících a zhruba třicet porotců. Utkalo se mezi sebou osm mužů a šest žen. Mužská převaha však nic neznamenala.

Pokračování na straně 4 ...

Zadání znělo jasně – uvařit dva litry guláše z jakéhokoliv masa. Soutěžící přinesli již hotové pokrmy. Ochutnával je a bodoval každý, kdo zaplatil sto korun. Guláš se podával bez přílohy, protože s knedlíky či chlebem by toho nemohla porota tolik ochutnat. Kdo chtěl, dostal ale chléb či rohlík. O nejlepším guláši rozhodovala nejen chuť, ale i barva, konzistence a měkkost masa.

Podle poroty nejlepší guláš uvařila Renata Bírová. Druhé místo obsadila Bohumila Čachotská a jako třetí skončil místostarosta obce Radim Kubánek, který kromě vaření akci také organizoval.

Vítězka Renata Bírová se soutěže zúčastnila poprvé. „Vzhledem k tomu, že vloni se umístila moje mamka na druhém místě a letos chtěla zaútočit na vítězství, musela jsem zvolit pečený guláš v troubě. Na plotně ve společné domácnosti jsem totiž nedostala prostor,“ popsala vítězka z Lomů. Prvenství bylo překvapením nejen pro ni, ale i pro její maminku.

Vyhlášením vítězů však akce nekončila. Sedělo se do pozdních hodin a už se opět plánoval příští ročník.

Recept na výherní guláš:

Ingredience: 1 kilogram vepřového masa (nejlepší je z plecka), 3 větší cibule, 5 stroužků česneku, 2 čajové lžičky gulášového koření (může být i kari), 3 čajové lžičky sladké mleté papriky, 3 polévkové lžíce solamylu, sůl, pepř, 2 masoxy, 0,75 – 1 litr vody

Postup: Osmahneme cibuli a poté dáme vše na pekáč do trouby.

(elf, ivi), Foto: Hana Látová

Společenský dům by měl být hotov do podzimu příštího roku

Starosta obce se vyjádřil ke stavbě kulturního domu ve Člunku. Stavební práce začaly v létě.

Člunek/ V letošním roce začala rekonstrukce technického zázemí obce tzv. Joklovny, kde jsou umístěny stroje spolu s technikou. „Poté, co obci nebyla přidělena dotace na opravu stávající kanalizace a výstavbu nové čistírny odpadních vod ve Člunku, rozhodlo zastupitelstvo obce i o rekonstrukci stávající hasičské klubovny,“ popsal starosta obce Jan Beránek. Důvodem byl vznik důstojnějšího prostředí pro pořádání různých společenských aktivit a místo, kde se budou moct spoluobčané scházet a kde se budou konat pod střechou menší sportovní aktivity.

Jak uvedl starosta obce Jan Beránek, obě akce jak demoličně, tak i stavebně probíhají současně, aby prostředky vložené

do akcí byly co nejefektivnější. „V červenci se začalo s demolicemi a předpoklad je, že do konce roku budou obě stavby nejen pod střechou, ale tzv. spolkový dům bude i s okny a vnějším a vnitřním zateplením,“ pokračoval Beránek. Podle slov starosty by se v zimním období mohlo uvnitř pracovat a do podzimu příštího roku by mohly být obě stavby zkolaudovány a připraveny k používání.

(elf, ivi), Foto: Ivana Vicanová,
Facebook Obec Člunek, Lomy, Kunějov oficiální

Do Člunku jezdil na rekreaci člen Klubu třetí armády Plzeň. Na zahradě poskytoval klubu základnu

I letos se zavzpomínalo na hrdiny války. Členy armády potěšilo občerstvení i velký počet návštěvníků.

Člunek/ V sobotu 20. července zavítal jako každý rok na člunský hřbitov Klub třetí armády Plzeň. Akci členové klubu nazývají od roku 2002 jako Česká Kanada. Cílem bylo uctít památku letců padlých ve druhé světové válce. Zájemci si mohli prohlédnout i válečné stroje.

„Ve Člunku jsme se vždy stavěli ještě v době, kdy byla v provozu restaurace. A také proto, že ve vaší obci měl rekreační chalupu

náš již zemřelý člen Ladislav Rokos, u něho jsme na zahradě měli základnu,“ vysvětlil za štáb Klubu třetí armády Plzeň major František Polívka.

Ten společně s dalšími členy navštěvuje Člunek pravidelně kolem poloviny července. Při letošním ročníku se vydařilo i počasí. „Mile nás překvapila vaše nabídka občerstvení ve formě nápojů,“ zhodnotil Polívka.

Pokračování na straně 6 ...

Při pietním aktu na hřbitově, kde se nachází pomník padlým letcům, se sešlo letos mimořádné množství občanů, kteří aktu přihlíželi. „Naši poddůstojníci zde stojí čestnou stráž a za náš klub zde pokládáme květiny,“ pokračuje major ze zmíněného klubu tvořeného cca 20 až 30 členy. Podle starosty obce Jana Beránka se každým rokem počet členů jmenovaného klubu zvyšuje a událost se stále těší velké pozornosti občanů.

Tyto akce nejen v naší obci, ale i v celé jihozápadní oblasti pořádají proto, aby připomněli hrdinství mladých chlapců, jež zde položili životy za svobodu cizí země.

(elf, ivi), Foto: František Polívka

■ Děti si zadováděly v pění a pozorovaly výcvik policejního psa

Lomy/ V sobotu 20. července si užily lomské děti mnoho zábavy. Prázdninové dny jim totiž zpestřil Dětský den. Pro své ratolesti ho přichystali rodiče a s organizací jim pomohl i místostarosta Radim Kubánek. Zúčastnilo se ho téměř 50 dětí, které plnily nejen sportovní, ale i vědomostní soutěže.

„Seznámily se s vojenskou technikou. Spoustu návštěvníků přilákala i ukázka výcviku policejního psa,“ popsala Hana Látová z Lomů. Děti také tvořily, mohly si zakoupit členky a čepice. Kromě toho si vyzkoušely své střelecké dovednosti, zaskákaly si v nafukovacím hradě a dováděly v pění. Navíc si odnesly i zaslouženou odměnu. Počasí se také vyvedlo. Všichni zúčastnění si chválili dobrou organizaci.

S bratrancem a sestřenicí tam byla také Natálie Gurková. „Pro mě už to není, ale oni byli nadšeni. Věřím tomu, že kdybych byla mladší, užila bych si to stejně,“ zhodnotila s tím, že nejvíce se jim líbilo vojenské auto, psůvod, skákací hrad, malování na obličej a poznávání věcí podle hmatu.

(elf, s přispěním Hany Látové), Foto: Hana Látová

■ Ve Člunku se občané sešli pod hvězdami už popáté

Člunek/ V sobotu 20. července se konal již 5. ročník letního setkání občanů Člunku s názvem Posezení pod hvězdami. Je zvykem, že lidé s sebou nosí občerstvení, kterým pohostí i ostatní. „Na tuto akci sice dorazilo méně obyvatel než v minulých

letech, ale i přesto si občané toto setkání náležitě užili. Velké díky patří Liboru Hynkovi a Davidu Klimešovi za práci za barem,“ zhodnotila pořadatelka akce Alena Klimešová.

(elf, ivi)

■ Nohejbal opět nechyběl ani v jedné obci

Mnozí se těšili na nohejbalová utkání, která nesouvisí jen se sportováním, ale i se setkáváním se s přáteli.

Člunek, Lomy/ V sobotu 17. srpna odstartovalo tradiční nohejbalové klání v obci Lomy. Právě v Lomech se konal 30. ročník, který uspořádali lomští dobrovolní hasiči a zahájil ho starosta obce Jan Beránek. Na dvou hřištích se mezi sebou utkalo 18 mužstev. Na všechny účastníky čekaly pamětní medaile.

Jubilejní ročník vyhrál tým Cévkaři s Jaroslavem Knoblochem. Pohár za druhé místo si odnesl tým Člunek, po nich následovali Psychopati z Jindřichova Hradce.

„Pořadatelé se dobře postarali o 200 návštěvníků, kteří si pochut-

nali na bramborácích. Snědlo se více než 40 kilo gyrosu, grilovaného masa a klobás. Pro děti byl připraven párek v rohlíku,“ popsala Hana Látová z Lomů. Nově se zde točila i zmrzlina. Opět se dražilo prkénko s dobrotami, a to za 2 500 korun. Vyhlášením výsledků turnaj neskončil, nejen místní se bavili a tančili při hudbě do pozdních nočních hodin.

Pravidelný nohejbalový turnaj trojic se odehrál také ve Člunku. Již čtvrtý ročník Memoriálu Jaromíra Tippla se uskutečnil v sobotu 31. srpna pod záštitou SDH Člunek. Přihlásilo se osm

týmů, což bylo o dva více než vloni. Nohejbalisty přilákalo i nové víceúčelové hřiště.

„Nohejbalový turnaj ve Člunku se podle mého vyvedl na výbornou. Nakonec se dalo dohromady osm kompletních týmů. K jídlu a pití toho bylo jako vždy moc a vše bylo vynikající. Velká škoda byla absence místní „višňovice“. Na novém tartanovém hřišti se hraje daleko lépe než na asfaltu, který je podle mě na nohejbal nejnebezpečnější. Nové hřiště je pěkné,“ uvedl hráč z vítězného týmu Radim Paďourek.

První místo patřilo týmu „Teláci hloupý“ z Jindřiše. Druhé místo obsadil stejně jako v Lomech tým Člunek. Třetí byli hráči z Chlumu u Třeboně, kterým se během sezony vždy podařilo získat pouze čtvrté místo. Snad se jejich smůla prolomila. Kromě dobré hry hráči poseděli, popovídali a dali si něco dobrého k jídlu.

(elf, ivi),

Foto: Hana Látová, Miroslav Pospíchal

■ Uplynulo 80 let od letecké bitvy nad Jindřichohradeckem

V obcích na Jindřichohradecku si připomněli leteckou bitvu. Kromě pietních aktů a položení kytic okomentoval historik i samotnou událost.

Člunek/ V sobotu 24. srpna se na člunském hřbitově uskutečnila pietní akce u příležitosti 80. výročí letecké bitvy nad Jindřichohradeckem. Akcí, která trvala již od pátku, pořádal především Klub historie letectví Jindřichův Hradec. V pátek v předvečer výročí byly položeny květiny u pamětní desky americké osádce B-24 Liberator sestřelené u Vlčic ve Strmilově na hřbitově sv. Ondřeje. Odtud se dále pokračovalo do Číměře do kostela sv. Jiljí. O den později se pietní akt konal v naší obci, kdy kromě položení kytic u pamětní desky americké osádky

sestřelené nad Lomy zazněly i proslovy a hymny. To vše proběhlo za účasti zástupců velvyslanectví USA v České republice.

„Jednalo se o 31. setkání u příležitosti 80. výročí bitvy nad Jindřichovým Hradcem. Vybrali jsme si ze tří lokalit Člunek, protože tam je nám nejlépe. Chodí hodně lidí, je to takové srdečné. Nevím, čím to letos bylo, že přišlo méně lidí. I tak jsme byli za účast rádi. Potěšila nás i účast tajemnice velvyslance USA, kterou musím pochválit za připravený proslov v češtině. Bylo

to velice sympatické a pozitivní," zhodnotil Vladislav Burian. Třešničkou na dortu podle něho bylo, že se nad hřbitovem objevilo ve válečné kamufláži letadlo z 2. světové války, mělo i invazní černobílou pruhy.

Program tím nekončil, v jindřichohradeckém muzeu ještě

historik Vladislav Burian komentoval prohlídku expozice bitvy nad Jindřichohradeckem. Zakočením pietních akcí bude přednáška věnovaná zmíněné bitvě. Uskuteční se v lednu ve Člunku, kde o ní bude vyprávět sám historik Burian.

(elf, ivi), Foto: Petr Šimánek

Volební účast byla vyšší ve Člunku než v republice a kraji

Člunek/ V celé České republice se v pátek 20. a v sobotu 21. září volili zástupci do krajských zastupitelstev. Úspěšné bylo uskupení ANO, které zvítězilo v deseti krajích. Účast v naší republice byla poměrně nízká, a to 32,91 %. Podle mnohých to souviselo i s povodněmi.

V Jihočeském kraji přišlo k volebním urnám 36,66 % občanů, kteří vybírali celkem 55 zastupitelů. Nejvíce mandátů získala Občanská demokratická strana, na druhém místě ANO 2011 a poté STAČILO!

A jak to vypadalo v našich třech obcích? Volební účast byla vyšší než v celé republice a kraji, a to 39,45 %. Nejvíce hlasů získalo ANO 2011, přesněji s 43,58 %, po ní následovala s 41,02 % Občanská demokratická strana. Na třetím místě stejně jako v republice a našem kraji bylo uskupení STAČILO!, které obdrželo 3,84 % hlasů. Staronovým hejtnem se tedy stal Martin Kuba, pro kterého hlasovalo 32 zastupitelů, nikdo nebyl proti, ale 19 se zdrželo hlasování.

(elf)

Setkání seniorů mělo kladné ohlasy

Po roce se opět uskutečnilo setkání seniorů. Kromě občerstvení připravili pořadatelé i zajímavý program.

Kunějov/ Již potřetí uspořádal Obecní úřad Člunek posezení pro seniory starší 60 let. Zhruba 45 osob se tak přišlo v sobotu 21. září pobavit se svými přáteli a sousedy do kunějovské školy. Nejen k poslechu, ale i k tanci jim zahrála skupina Vrbovci. Senioři měli od obce zajištěn i svoz a rozvoz. „Občané si již zvykli na toto každoroční setkání, těší se na něj a jistě odcházejí s dobrými pocity. Počítá se s pokračováním této tradice, jen je třeba trochu obměnit program," nastínil starosta obce Jan Beránek.

Na setkání seniorů se líbilo i Zdeňce Hanzalové z Lomů. „Oceňuji celkové uspořádání akce od zpívání dětí přes občerstvení až po kapelu Vrbovci. Musím vyzdvihnout svozy a odvozy seniorů, dále zabezpečení občerstvení, které měla na starost obec a parta lidí paní Lenky Skalníkové z Lomů, která se postarala o raut. Ten byl také velice dobře organizovaný," popsala. Zdeňka Hanzalová se spolu s ostatními dobře pobavila a zatančila si, dokonce vyzvali k tanci i starší seniorky a vzali je do kola. „Už teď se těšíme na další setkání příští rok," uzavřela Hanzalová.

(ivi, elf), Foto: Lada Růžičková

Letní sezonu ukončili sportem

Lomy/ Stejně jako patří k Lomům nohejbalový turnaj, stejně tak k nim patří tradiční ukončení sportovní sezony pojmenované jako Sportovní den. Akce uspořádaná v sobotu 22. září pokaždé přiláká sportovní nadšence všech věkových kategorií. Letos se jí zúčastnilo zhruba třicet.

Na místním hřišti se soutěžilo v mnoha disciplínách. Soutěžící si pochvalovali střelbu na cíl, šipky, volejbal, ale i stolní tenis. Tato lomská akce je známá i sporty, jako je kriket či petangue.

(elf, ivi), Foto: Hana Látová

Společně jsme to dokázali

Podzimní charitativní trhy ve Člunku opět přivítaly desítky návštěvníků. Pro ně byla připravena nejen bohatá nabídka zboží, ale čekalo na ně i vynikající občerstvení.

Člunek/ Letos jsme ve Člunku pořádali již třetí ročník Podzimních charitativních trhů. I když si někteří z občanů myslí, že se jedná o zbytečnou práci, která postrádá smysl, jsme rádi, že jsme se přesvědčili opět o tom, že se lidé dokáží, když jde o dobrou věc, semknout. O tom svědčí samotná částka 57 240 korun, která byla navíc zdvojnásobena anonymním dárcem. Důležitou roli při konání akce má i samotná obec, která ji zaštiťuje. Také by se neobešla bez pomoci SDH Člunek.

Těší nás, že se do projektu zapojilo mnoho dobrovolníků, živnostníků a firem, kteří poskytli na prodej spoustu zajímavých výrobků. Nabídka zboží byla opravdu pestrá. Návštěvníci si mohli zakoupit jak hračky, papírenské potřeby, knihy, oblečení, kosmetiku, keramiku, zavařeniny, jogurty, ryby, salámy, brambory, knedlíky, zeminy, kávu, víno, lihoviny, tak pivo a květiny. Navíc se návštěvníci mohli občerstvit výbornou rybí polévkou z třeboňské restaurace Šupina a Šupinka, dále i sekanou v housce. K pití se podávalo pivo, limo, káva a svařené víno. Touto cestou

bychom rádi poděkovali všem sponzorům, kteří nás v dobré věci podpořili a již přislíbili pomoc i v dalším roce. Zapomenout nesmíme ani na tým lidí, kteří se s námi na organizaci podíleli.

Před konáním tohoto ročníku jsme věřili vzhledem k množství zboží, že překonáme loňskou částku, ovšem ani se nám nesnilo o tom, že by byla tak vysoká. Uvědomujeme si, že bude hodně těžké danou částku v příštím roce navýšit, ale záleží na spolupráci se sponzory a samozřejmě na vás.

Při předávání dáreků a zbylých peněz dětem, jež je vždy velmi emotivní, jsme se ujistili, že děláme dobrou věc a OSPOD z Jindřichova Hradce, se kterým úzce spolupracujeme, nám každoročně vytipovává vhodné kandidáty.

Stále jsme nabití pozitivní energií a již připravujeme další ročník. Snažíme se o to, aby nabídka produktů byla ještě pestřejší, a také se zaměříme na větší propagaci. Jsme rádi, že o naší akci psala celkem dvakrát na titulní straně i MF Dnes Jižní Čechy.

Přáli bychom si, aby se příští trhy mohly konat v novém člunckém kulturním domě, kdy by nás nelimitovalo počasí a mohli jsme pro vás připravit bohatší program.

Ještě stojí za to uvést, že po prvním ročníku trhů jsme se rozhodli, že zkusíme ještě druhý. Teď ale po třetím konání trhů víme, že chceme, aby se tato charitativní akce stala tradicí. Mít dobrý pocit po zdařilé akci je přece fajn...

(elf, ivi),

Foto: Lucie Filsaková, Dagmar Danielová,
zdroj archiv MF Dnes, Libuše Zástěrová

Příspěvek od starosty obce Jana Beránka

Další obecní tradicí se staly Podzimní charitativní trhy. Letos se konal 3. ročník a je znát, že lidem není lhostejná pomoc někomu, kdo nějakou pomoc potřebuje. Tento ročník ještě proběhl venku pod stanem, ale v příštím roce již určitě bude v nové obecní budově a celé akci se dostane důstojnějšího prostředí. Celá akce není jednoduchá na její zajištění, a proto patří všem pořadatelům velký obdiv a poděkování.

Příspěvek od Zdeňky Šindelářové z OSPODu v J. Hradci

Chtěla bych jménem Odboru sociálních věcí města Jindřichův Hradec velmi poděkovat Obecnímu úřadu Člunek a hlavním organizátorům charitativních trhů, které se v letošním roce uskutečnily již potřetí. Velmi si této akce vážíme, neboť výtěžek je cíleně věnován konkrétním osobám či organizaci. Co však spojuje jednotlivé osoby, je jejich nelehká životní situace, do níž se nezaviněním dostaly.

Ve druhém a třetím ročníku byly podpořeny nezletilé děti, jež z různých důvodů žijí v náhradním rodinném prostředí, studují a připravují se na vlastní budoucí život. V prvním ročníku byl podpořen azylový dům pro matky s dětmi. Ten

poskytuje služby matkám a dětem, které se ocitly v tíživé životní situaci a nedokáží ji samy řešit.

Všichni dosud podpoření si toho velmi váží a získané dary využívají ke svému studiu. Těm, kteří přišli obdarované podpořit, patří velký dík. Vyjádřili tím, že jim není lhostejný osud jiných osob řešících těžké situace a nemajících kolem sebe širokou podporující rodinu. Zároveň vnímám, že akce je každým rokem úspěšnější, dostala se do podvědomí veřejnosti. Pokud organizátoři s obcí Člunek budou mít v následujícím roce chuť a energii realizovat čtvrtý ročník, budeme moc rádi. A ještě raději budeme, pokud i výtěžek bude směřován opět na podporu dětí, které si to zaslouží.

Člunek

Při charitativním trhu padl rekord

Přes 57 tisíc korun se o víkendu podařilo vybrat na třetím ročníku Podzimních charitativních trhů v Člunku na Jindřichohradecku. Anonymní dárci navíc tuto sumu zdvojnásobil, takže organizátoři získali bezmála 120 tisíc korun. Výtěžek pořadatelé akce věnují dvěma sourozencům vybraným ve spolupráci s orgánem sociálně-právní ochrany dětí v Jindřichově Hradci. „A hned jsem začala pracovat na dalším ročníku,“ uvedla po úspěchu sobotního trhu za pořadatele Lucie Filsaková. (mrk)

Vítání občánků

Člunek/ V neděli 13. října uvítal opět po dvou letech do života starosta obce Jan Beránek na místním obecním úřadě celkem čtyři nové občánky. Obřad začal vystoupením dětí s připravenými básničkami. Vítány byly děti z obce Lomy, a to Theodor Kočí, Emílie Kovářová a Viktorie Plachá, ze Člunku potom Veronika Harudová. Děti dostaly pamětní listy, pohádkovou knížku a plechový hrneček s obrázkem.

Obec získala klíče od své dominanty

Kostel ve Člunku již patří obci. Nyní bude snazší v něm konat různé akce. Bohoslužby však budou pokračovat dále.

Člunek/ Při příležitosti konání mše svaté za současné i bývalé obyvatele Člunku, za úrodu, příznivé počasí a ostatní přijatá dobrodiní se uskutečnilo v sobotu 19. října předání klíčů kostela sv. Jana Nepomuckého z rukou probošta Iva Prokopa do rukou starosty obce Jana Beránka. „Dovršila se tak přibližně více jak roční snaha obce o převedení kostela do svého majetku. Cílem bylo, aby se kostel dočkal postupných oprav stejně jako kaple sv. Floriána v Lomech a kaple sv. Filipa a Jakuba v Kunějově,“ vysvětlil starosta obce Jan Beránek.

„Předávání kostelů městům a obcím je způsobem, jak efektivněji zajistit jejich uchování pro budoucí generace, ale také je zpřístupnit široké veřejnosti, občanům bez rozdílu jejich vyznání či přesvědčení,“ sdělil farní vikář pro Jindřichův Hradec Miroslav Štrunc.

Díky tomu, že je nyní kostel majetkem obce, může lépe využít jeho potenciál. Vnitřní prostory kostela mohou být vhodné k pořádání koncertů a dalších kulturních akcí. Tímto už obec nemusí žádat církev o povolení ke konání daných akcí.

„Je obvyklé a potvrzované z mnohých obcí, které již kostel takto převzaly, že se pak o dění v něm začnou zajímat i ti, kteří v něm nikdy předtím snad ani nebyli. Věřící se naopak nemusejí bát, že kostel ztratí svůj původní účel, bohoslužby budou zachovány. Předání kostela má rovněž přispět ke zlepšení vztahů obce a církve a posílit jejich vzájemnou spolupráci ve prospěch všech občanů věřících i nevěřících,“ dodal Štrunc.

(ivi, elf), Foto: Miroslav Pospíchal, Facebook Obec Člunek, Lomy, Kunějov oficiální

Podzim s sebou přinesl tradiční výlov

Listopadová neděle patřila výlovu „Obecáku“. Počet ryb byl překvapivý.

Člunek/ V neděli 10. listopadu, kdy panovalo mlhavé počasí, se lovil „Obecák“ ve Člunku. Slovílo se 86 kaprů, 65 amurů, 34 candátů a jeden sumec. V rybníku zůstalo 300 kusů násady kapra z vlastních zdrojů. Na vánoční prodej jsou ryby uloženy v lomské sádce. „Z mého pohledu se jednalo o nadstandardní výlov. Překvapil velikostí a množstvím ryb,“ uvedl zastupitel obce Miroslav Pospíchal. „Nasazovalo se 1,10 kg průměrné váhy a slovíly se ryby průměrně tříkilové,“ dodal Jaroslav Filsak,

který má na starosti všechny obecní rybníky. Na výlovu se podíleli pomocníci nejen ze Člunku, ale i z Lomů a Kunějova.

Po výlovu se uskutečnil prodej ryb. Ten začal v 10 hodin ve Člunku a o hodinu později pokračoval v Lomech. Dohromady si lidé koupili ryby v celkové váze 85 kilogramů.

Další výlovy budou pokračovat na jaře, kdy je v plánu lovit rybník za čluneckou Jednotou, a to pro potřebu velikonočních svátků.

(ivi, elf), Foto: Petr Sobotka, Ivana Vicanová

ROZHOVOR S...

Petrem Jandou

Každé číslo Člunk(n)ovin přinese rozhovor. Budeme se snažit oslovit zajímavé osobnosti. Do prvního čísla jsme zvolili známého muzikanta a rockera Petra Jandu, frontmana již 60 let hrající české kapely Olympic, se kterým jsme se opět setkali, když hráli v sobotu 5. října v jindřichohradeckém KC Jitka. Tam odehráli muzikanti koncert s názvem Trilogy Tour 2024.

Petře, jak se podařil podzimní koncert v Jindřichově Hradci?

Z pohledu muzikanta byl koncert skvělý. Pěkně jsme si to užili.

Popsal byste čtenářům, čím se lišil koncert s názvem Trilogy Tour 2024 od ostatních koncertů?

Trilogy je poměrně přísně postavený program, do kterého se v podstatě nedá zasáhnout. Vše je uděláno tak, aby vše bylo ve správnou dobu na správném místě. Světla, videa i efekty. Běžný koncert je trochu improvizace.

Letos jste odehráli bezmála 80 koncertů, kdy a jak odpočíváte?

Nerad odpočívám. Když už, tak na tenisu. To je pro mě opravdu relax.

Co chystáte s kapelou v příštím roce? Dočkáme se vás opět v Jindřichově Hradci?

Nové album, nový koncert a zdravotní pohodu. Pokud nás pozvou, rádi přijedeme.

Sice jsme se spolu o tom již bavili, ale mohl byste říct našim čtenářům něco o vašem muzikále Okno mé lásky, který je podle mě fantastický?

Ano, je opravdu skvělý. Já jsem se na tom nikterak nepodílel, takže to hodnotím jako normální divák. Už jsem to viděl šestkrát a stále nemám dost. Za dva roky má Okno již 150 repríz. Je opravdu po všech stránkách úspěšnej.

Co je pro vás v životě důležité?

Rodina, zdraví a Olympic.

Jaké knihy rád čtete?

Romány, životopisy slavných a v podstatě, co mi kdo doporučí. Knihy už nekupuji, mám jich tolik, že už je ani omylem všechny nepřečtu. Mých pět velkých knihoven praská ve švech.

Jak trávíte vánoční svátky?

Krásně s rodinou a se vším všudy. Začínáme už pomalu péct cukroví. Jeden stromek míváme v obýváku a druhý na zahradě. Dům míváme osvětlený a celý byt ozdobený. Ke štědrovečerní večeři jíme kapra a já bramborový salát, který s láskou vyrábím. Taký se na Vánoce sejde celá rodina. A že nás je!!!

Dáváte si nějaká předsevzetí a čeho se týkají?

Už ne. Akorát, než začneme večeřet, tak mám krátký proslov, kde na závěr vždy řeknu... abychom se tady za rok opět sešli.

Co byste popřál čtenářům našeho zpravodaje?

Ať se mají rádi a jsou tolerantní. Už je té nevráživosti na mě moc. Krásné svátky Petr Janda

(elf, ivi), Foto: z archivu Lucie Filsakové

PUTOVÁNÍ PŘÍRODOU S OLGOU CHYTKOVOU

Naši brouci

Moc pozornosti jim často nevěnujeme, ale žijí tu spolu s námi. Pro tentokrát jsem si vybrala ty z nejbližšího okolí.

Střevlík vrásčitý

Tento střevlík patří k našim středně velkým střevlíkům. Dosahuje délky 20 až 40 milimetrů. Jeho základní zbarvení je pro střevlíky typické – černé. V případě střevlíka vrásčitého může mít základní zbarvení fialovomodrý, vzácněji fialozelený nádech zejména na krovkách, které jsou ozdobeny typickými výstupky.

První dospělci těchto masožravých brouků se objevují v březnu nebo v dubnu. V nejteplejším období roku se brouci ukrývají a upadají do tzv. letního spánku. Opětovně vylézají v srpnu, někdy až v září a setkat se s nimi můžeme i do pozdních podzimních měsíců. Dospělí brouci přezimují ve skupinách, obvykle v trouchnivějícím dřevě pařezů a podobně ve smíšených a listnatých lesích.

Maximum denní aktivity střevlíka vrásčitého spadá sice do nočních hodin, ale není výjimkou se s ním na jeho lovecké výpravě setkat i ve dne, což se podařilo i nám. Přestože hodují především na slimácích, žížalách a jiném hmyzu, patří k velikým mlsounům. Lze je totiž spatřit hodovat u prýšticí mízy anebo je vidět pochutnávat si na spadném ovoci či sladkých bobulích. Zajímavostí je, že za svou kořist dokáže střevlík vrásčitý šplhat i na stromy.

Střevlík Schneiderův

Tento střevlík rovněž patří mezi velké druhy dravých střevlíků, dorůstá délky 25 až 30 milimetrů. Je to barevně velice variabilní druh. Vytváří pestrou řadu barevných forem. Krovky jsou zpravidla tmavého odstínu s nádechem, stejně jako lem krovek, do fialové barvy, ale také modročerné, modré, ale i zelené, zlatité či měďové. Lem krovek a štítu mohou mít odlišnou barvu od zbytku krovek. U nás dává přednost pahorkatinám a nížinám, méně často se vyskytuje v horských polohách až po horní okraj lesa. Přednost dává lesům, zastihnout jej ale můžeme i na pastvinách, loukách či na polích. Na jeho jídelníčku jsou žížaly, mlži a další druhy bezobratlých. Patří tedy k velice užitečným broukům.

Majka obecná

Patří mezi naše nejkrásnější druhy brouků a je zákonem chráněna jak v Česku, tak i v Německu, kde se místy začíná přemnožovat. Brouček s kovově namodralými krovkami je však silně jedovatý a člověk by se proto měl kontaktu s ním raději vyvarovat, pokud si nechce přivodit svědivé puchýře. Pozor bychom měli dát především na děti, kterým by mohlo ochutnání brouka způsobit vážné zdravotní problémy.

Majky vzbuzují v lidech respekt tím, že dokáží vypouštět jed. A to platí pro oba druhy, tedy jak majku fialovou, tak majku obecnou, které patří mezi mimořádně vzácné brouky. Při nebezpečí vylučují z kolenních kloubů žlutý obranný sekret, který obsahuje toxin kantaridin. V dávce 30 mg může být pro člověka smrtelný, mnoha živočichům však jejich jed žádné problémy nepůsobí.

Je tedy jasné, že s majkou se jen tak nesečkáte. Pokud ano, můžete mluvit spíše o štěstí. Majky u nás vylézají za teplého počasí. Pokud najdete majku ve vaší zahradě, pokochejte se, ale zbytečně s ní nemanipulujte. Můžete ji přemístit někam

mimo pozemek – pokuste se ji opatrně nabrat lžící nebo lopatkou do nádoby a přenést pryč.

Dospělci se živí částmi rostlin. Larvy parazitují převážně v komůrkách samotářských včel.

Olga Chytková

ÚVAHY A NÁZORY

Umíme se spolu ještě bavit?

Nedávno jsem procházela Panskou ulicí v Jindřichově Hradci. Předem mnou šel mladý pár se dvěma dívkami. Mohly jim být tak tři a čtyři roky, nevím přesně. Držely se svých rodičů za ruce a vesele štěbetaly. Šla jsem za nimi celou ulicí a přemýšlela, komu jsou asi jejich slova určena. Možná rodičům, možná jenom jim samým. Rodiče se sklopenými hlavami drželi v rukou mobilní telefony a o svoje dcery nejevili – až na to držení za ruku – žádný zájem. Připadalo mi to zvláštní. Měli by si všichni užívat společné chvíle, ale toto? Lidé spolu komunikují už od nepaměti. Důvodů je na tisíc. Spolupráce, obstarání obživy, námluv či získání autority, nebo prostě jen tak, aby se poznávali, bavili se, plánovali, řešili problémy atd. Myslela jsem si, že v dnešní době by to mělo být podobné, ale...

V 21. století při existenci počítačů, internetu, mobilních telefonů, sociálních sítí a jiné komunikační techniky máme sice možnost komunikovat s celým světem, ale pomalu a jistě zapomínáme na komunikaci „z očí do očí.“

Naslouchat, vyslechnout prosby a touhy, myšlenky toho druhého a umět si o tom povídat se pro nás stává stále složitějším. Nevíme, co s rukama, kam se dívat, jaký zvolit tón hlasu a jiné zbytečné nepřijemnosti.

Tematika vzájemných vztahů mezi lidmi je dnes předmětem mimořádného zájmu. A proč? Protože spolu už jaksí neumíme mluvit tváří v tvář. Jenže právě bez tohoto typu komunikace to opravdu nepůjde. Chceme-li se opravdu poznat, musíme spolu hovořit napřímo.

Nedostatečná komunikace má negativní vliv především na rodiny a manželské páry. Rozvodovost je v dnešní době velmi vysoká. Nejčastějším důvodem rozpadu vztahu bývá – jak jinak – špatná nebo žádná komunikace. Řada vztahů se dnes rozpadá i proto,

že výměna partnera je jednodušší než investice do stávajícího spolusožití. A tak se nezastavíme pouze u jednoho vztahu, stále zkoušíme něco nového, abychom nakonec zjistili, že ten první byl nejlepší. Bez každodenní péče totiž nefunguje žádný vztah. S touto větou mě do manželství vyprovodil i můj tatínek.

Nejde však jen o partnerské vztahy. Ale i pracovní, sousedské, přátelské. Často se stává, že si o druhých něco myslíme, vytvoříme si v hlavě svoji realitu a svůj závěr, aniž bychom si s dotyčnou osobou promluvili. Pozor! Při řešení jakéhokoliv problému nepoužívejme SMS. Ta všechno jen zhorší! Z toho pak vznikají různé dohady, nedorozumění, nepochopení a leckdy i křivá obvinění.

Nefunkční komunikace má za následek hádky, krize, vzájemnou nesnášenlivost, a dokonce nezdravou uzavřenost. Často to bývá jen nepochopení či nedostatečné porozumění u našeho protějšku. Ale když si to nevysvětlíme tváří v tvář...

Pokud neumíme správně komunikovat, tak vše ostatní, v jakémkoliv vztahu, nemůže fungovat. Není to jen o prosté každodenní komunikaci. Je to především o momentech, kdy se řeší důležitá rozhodnutí. A když už se ke komunikaci tváří v tvář přece jen rozhodnete, nezapomeňte, že ke vztahu patří především respektování druhého. Brát ho takového, jaký je. Nesnažit se u něho o jakoukoliv změnu podle svých představ.

Věnujme svoji soustředěnou pozornost nejen dospělým, ale i dětem. Pokud si na ně dnes neuděláme čas a nebudeme jim věnovat pozornost, za pár let si budou raději povídat se svými přáteli na sociálních sítích než s námi. A to si myslím, že by byla škoda. Nezapomínejme na společná setkání nejen na sociálních sítích.

Olga Chytková

RÉBUS

■ Hledej dvě stejné perníkové chaloupky

(elf, ivi)

OKÉNKO DO ŽIVOTA OBCÍ

Vzpomínka od Marie Novákové

Dne 1. září 1958, tedy ve svých 18 letech, jsem začala učit na dvojtřídní škole ve Člunku. Pan ředitel Mráz si nechal své děti, které chodily do 1. a 3. třídy, ve své třídě. Kluk se jmenoval Milan a byl velmi šikovný. Paní Mrázová uklízela celou školu a měla malou dcerušku Jitušku, po které jsem pojmenovala svou dceru. Mráz se stal po letech inspektorem.

Tehdy jsme museli bydlet ve vesnici, kde jsme učili. Já jsem bydlela za vsí v hájovně, do školy jsem šla po ní cestou. Ve vsi byla hospoda blízko školy a tam jsem chodila na obědy. Ve vsi byl obchod, kde jsem si mohla koupit chleba, rohlíky i salám a paštiku.

Děti byly hodné a ve škole se jim líbilo. Pamatuji si některé děti, například Milana Mráze a Jitku Mrázovou nebo Regáška, Kolmana a Kolmanovou.

Křtiny v Kunějově

Kunějov/ V sobotu 20. ledna tohoto roku se uskutečnily v kunějovské kapli sv. Filipa a Jakuba křtiny. Farář Miroslav Štrunc pokřtil dvojčata Jáchyma Petra Havla a Justinu Annu Havlovou, jejichž rodiči jsou Petr Havel a Michaela Havlová rozená Sobková, která vyrostla v Kunějově, a proto si na tuto událost vybrala právě zdejší kapli, jež prošla rozsáhlou rekonstrukcí a byla znovu vysvěcena. Současně byl také pokřtěn Jiří Havel, syn Martina a Jitky Havlových.

(elf, ivi), Foto: Petr Havel

Sportovní vyžití v našich obcích

Člunek, Lomy/ V únoru firma Jiří Plachý dokončila výstavbu pergoly a skladu pro sportovní náradí u víceúčelového hřiště ve Člunku.

V dubnu a červnu potom proběhla v obcích Člunek a Lomy instalace workoutových hřišť firmou Colmex, jejichž součástí jsou i posilující stroje. Tím v našich obcích došlo ke zkvalitnění

a rozšíření prostoru pro všechny, kteří si chtějí protáhnout svá těla. „Hlavně v Lomech jsou tyto cvičící prvky ve velké oblibě jak dětí, tak žen bez rozdílu věku,“ okomentoval starosta obce Jan Beránek.

(elf, ivi), Foto: Ivana Vicanová

Rybníky ve Člunku hlídají vodníci

Člunek/ Od letošního roku sedí na dvou člunských návesních rybníčkách vodníci. S nápadem na jejich umístění přišla Lucie Marková, které bylo líto, že rybníky nemají vodníky. Ti by se podle ní mohli stát lákadlem pro děti a zajímavostí obce. „Na každém správném rybníku nemá chybět vodník,“ vysvětlila Marková.

Prvním nainstalovaným vodníkem na horním rybníku směrem na Kunějov byl Valentýnek, kterého tam s pomocí bagru a po schválení nápadu starosty usadili právě 14. února. „S instalací nám kromě mého tatínka velmi pomohl Jaroslav Filsak,“ pokračovala Marková. Vodník u sebe má, i když méně viditelnou, cedulku, na níž stojí jeho jméno a informace o tom, kdo ho pomáhal umístit. Okolo něj najdou přihlížející nejen vodní rostliny, ale i hrnečky s dušičkami.

V letním období přibyl na dolním návesním rybníku za obecním úřadem druhý zatím bezejmenný vodník. Na jeho instalaci se podílela nejen Lucie Marková, ale i její přítel a otec.

„Jsem moc spokojená, že se vodníci povedli. Lidé se u nich zastavují a pokaždé, když přijedeme do Člunku, je zdravíme. Přála bych si, aby i vodník na dolním rybníku dostal jméno,“ uzavřela Marková.

(ivi, elf), Foto: Dana Vejslíková

ANKETA

Tímto bychom rádi vyhlásili anketu:

Jaké jméno by měl dostat vodník na spodním rybníčku?

Své tipy pište na e-mail Člunk(n)ovin:

clunkoviny@seznam.cz.

Děkujeme za spolupráci.

Výsledky hlasování zveřejníme v dalším čísle zpravodaje.

Vydařená houbařská sezona

Člunek, Lomy, Kunějov/ Letošní houbařská sezona se vydařila. Podzimní počasí jí velice přálo. Milovníci sbírání hub si přišli po dlouhé době na své. Nejen v lesích, ale i na loukách rostly hlavně hříby, křemenáče, bedly, ryzce a další druhy hub. Lidé si z nich připravovali různé pokrmy, houby sušili a zavařovali. Někteří jimi obdarovávali i své známé. Houby jsou zdravé, pomáhají posílit imunitu a bojují s infekcemi a nemocemi. Obsahují betaglukany, které snižují hladinu cholesterolu a stimulují imunitu, také vitaminy, minerály a vlákninu. Některé houby jako hlíva ústříčná jsou pěstovány pro své léčivé účinky.

(ivi, elf), Foto: Ivana Vicanová

Dušičky v našich obcích

Pozůstali každoročně vzpomínají na zemřelé. Při návštěvách hřbitovů se setkávají i se zbytkem rodiny.

Člunek, Lomy, Kunějov/ I letos jsme zavzpomínali na zesnulé a uctili jejich památku. Dušičky známé jako Svátek zesnulých jsou významným náboženským a kulturním svátkem slavícím se většinou 2. listopadu po celém světě. Během něj chodíme na hřbitovy, abychom si tiše vzpomněli na ty, kteří už nejsou mezi námi. Je vidět, že mnozí z nás svátek dodržují, na člunském hřbitově se rozsvítily svíčky a na hrobech byly položeny kytice a věnce.

Ještě bychom mohli zmínit, že svíčky na hrobech jsou nejen symbolem vzpomínání, ale také představují možnost jak duše očistit a usnadnit jim smíření s bohem a cestu do nebe. Nejčastější květinou, která se pokládá na hroby, je chryzantéma, tedy listopadka. Říkávalo se jí také dušička, protože prý má schopnost ochránit duše proti zlým silám. Věnc symbolizuje koloběh našeho života.

Pokračování na straně 19 ...

O Dušičkách lidé navštěvují hroby zesnulých příbuzných a přitom se zastavují i u živých. Je to čas, kdy se schází širší rodina, která k tomu během roku nemívá moc příležitostí. Společné vzpomínání na zemřelé posiluje rodinné vztahy.

Z historie: Tento svátek má kořeny v pohanském přesvědčení, že duše mrtvých se vrací na hostinu se svou rodinou. Zvyk navazuje na předkřesťanské tradice, byl to svátek všech zesnulých a součást příprav na zimu. Památky zesnulých se liší od kultury ke kultuře. Spojuje je ale společná víra v to, že smrt nemůže nikdy snížit lásku člověka k jeho drahým, i když zemřeli. Zapálené svíčky znamenají, že láska, naděje a radost se musí lidem uchovat i po smrti. (zdroj: www.ulekare.cz)

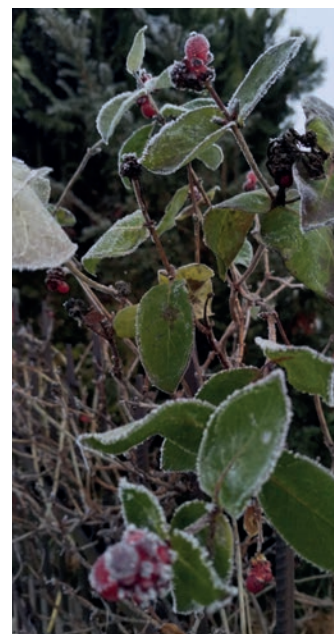
(elf, ivi), Foto: Ivana Vicanová

Listopadová příroda

S druhým listopadovým víkendem přišly mrazíky. Teploměr ukazoval skoro minus pět stupňů Celsia. Přírodu pokryla jinovatka. Nebylo divu, že lidé již zazimovali své zahrady a skalky, které pokryli chvojím, což značilo, že se blíží zima.

(ivi, elf), Foto: Ivana Vicanová

Zahájení adventu se postupně uskutečnilo ve všech třech našich obcích

Každá obec rozsvítila stromeček, každá obec postavila betlém, ale v každé obci oslavili počátek adventu v jiný den a různými způsoby.

Člunek, Lomy, Kunějov/ Rozsvěcení vánočních stromečků započalo již týden před adventní nedělí, a to v sobotu 23. listopadu v Kunějově. „Dopoledne ozdobili místní hasiči strom, postavili betlém a kolem 16. hodiny jsme se sešli v hasičárně,“ uvedla Lenka Fajmanová. Před hasičárnou si poté děti pod vedením Hany Chytkové ozdobily vlastní stromeček a nato zdobily ještě napečené perníčky. „Účast byla velká, občerstvení výborné a k chuti nám přišel i svařák,“ zhodnotila Fajmanová.

O týden později, tedy v sobotu 30. listopadu, zahájili adventní čas také v Lomech, kde se setkání těšilo hojně účasti. „U kaple se tam sešlo přes 100 obyvatel,“ informovala Hana Látová. V kapli sv. Floriána vystoupily děti, které nejen zpívaly koledy, recitovaly básničky, ale dokonce si připravily příběh Jak se vaří Vánoce. To s nimi secvičila Hana Látová, Zdeňka Hanzalová a Jiřina Křehlíková. Stromeček potom rozsvítila nejstarší občanka Lomů devadesátiletá Marie Šteflová. Pro návštěvníky bylo přichystané bohaté občerstvení, a to nejen svařák, ale i zákusky, chlebičky a další různé dobroty.

Vánoční setkání zakončila obec Člunek, kde hasiči v dopoledních

Pokračování na straně 20 ...

hodinách postavili betlém, který již vloni nechal starosta Jan Beránek zhotovit od řezbáře Jana Štěbetáka ze Strmilova do všech třech obcí. Kromě toho nazdobili strom. Setkání občanů bylo naplánováno na 17. hodinu, kdy společně rozsvítí stromek a již zmiňovaný betlém. Na místě se sešlo přibližně 60 návštěvníků, na něž čekalo občerstvení ve formě svařeného vína. Za poslechu koles si spolu lidé popovídali a popřáli si krásný předvánoční čas.

(elf, ivi), Foto: Lenka Fajmanová,
Hana Látová, Ivana Vicanová

Nejen pekelná, ale i nebeská návštěva v našich obcích

Člunek, Lomy/ Do Člunku a do Lomů zavítaly nadpozemské bytosti. Ve Člunku obešel děti Mikuláš spolu s andělem a čerty v podvečer ve čtvrtek 5. prosince. Každé dítě netrpělivě čekalo, kdy návštěva z nebe a pekla dorazí. O den později navštívili domácnosti i v Lomech. Využili jsme toho, že přišli k nám na povrch zemský, a dovolili si Mikuláše i pekelníky vyzpovídat, i když jsme se trochu báli.

Pane Mikuláši a milí pekelníci, kolik vás letos zavítalo k dětem?

Člunecský Mikuláš: Na mikulášskou nadílku vyrazilo pět čertů, jeden anděl a já, tedy jeden Mikuláš.

Lomští pekelníci: Spolu s Mikulášem vyrazila letos tlupa pekelníků složená z pěti čertů a dvou čertic. Nepochybně nechyběli ani dva krásní andělé, jeden bílý a druhý černý.

Jak vypadaly vaše návštěvy, pouštěly vás rodiny dovnitř, nebo jste se setkali s dětmi jen mezi dveřmi?

Člunecský Mikuláš: Podle mého názoru probíhaly návštěvy velice dobře. Převážně nás lidé pouštěli dovnitř a byli na nás připraveni. V jedné rodině na nás dokonce čekaly teplé řízky.

Lomští pekelníci: Naše pekelné návštěvy domů a rodin byly jako každý rok velice hojné. Spousty rodičů s dětmi nás přivítaly v domácím prostředí na verandách a chodbách svých domovů, jiní upřednostnili venkovní prostředí, kde to máme raději i my. Totiž, podle zkušeností z minulých let, zlobivcům venku chybí domácí zázemí a venku na ně mnohem více působí strach a uvědomění si svých hříchů.

Co si pro vás děti připravily? Cítily jste z nich nervozitu, nebo se naopak nebály?

Člunecký Mikuláš: Děti pro nás měly připravené obrázky a měly naučenou minimálně jednu básničku. Nervozita byla cítit, i když byl někdo statečný, tak jeho nebojácnost byla tatam po zařvání jednoho čerta.

Lomští pekelníci: Děti si pro nás tradičně připravily písničky a básničky. Největší nervozitu jsme cítili především z ratolestí, naopak ty větší občas působily, jako kdyby nás měly trochu na salámu. Ale i přesto, pokud byly zmíněny v knize hříchů, si musely vydobýt odpustky stejně jako ostatní. Náš příchod je každoročně obeznámen dopředu, a to ohňostrojem. Všichni kluci i holky potom ani nedutají a jen tiše odpočítávají náš příchod.

Za co jste děti nejčastěji kárali, nebo chválili? Které hříchy se nejčastěji objevily v knize hříchů?

Člunecký Mikuláš: Nejčastěji se děti prohřešily tím, že neuklízejí nebo pořád někde něco zapomínají. Ale samozřejmě byla i nějaká pochvala...

Lomští pekelníci: Nejčastějším prohřeškem bylo neudržování pořádku v pokojíčku, nvypomáhání rodičům s domácností nebo zahradou a neposlouchání rodičů. Naopak některé děti byly pochváleny za pomáhání s domácími pracemi, uklízení věcí a například i za přípravu do školy a řádné vypracování domácích úkolů.

Jak hodnotíte letošní setkání s dětmi?

Člunecký Mikuláš: Naše letošní návštěvy hodnotím kladně. V každé domácnosti s námi počítali a byli moc rádi, že tuto tradici dodržujeme.

Lomští pekelníci: Letošní čertovský večer jsme si velice užili jak my, tak určitě i děti. Všichni si u nás „zlobení“ odpustili a prozatím jsme do pekla nikoho neodnesli. Spolu s anděly, Mikulášem i čerty jsme se shodli, že za naši návštěvu byli moc rádi i rodiče dětí a ostatní obyvatelé obce.

Co byste ještě vzkázali dětem?

Člunecký Mikuláš: Dětem bychom vzkázali, aby na nás byly připraveny i příští rok a samozřejmě aby dělaly rodičům samou radost.

Lomští pekelníci: Za rok se na vás znovu zajdeme podívat. Ale nebojte, když budete hodní, může to být i sranda.

(elf), Foto: Michal Vytrhlík, Ivana Vicanová

Naháňka ve Člunku byla úspěšná

Myslivci střelili dohromady deset kusů černé zvěře, ale i lišku a mufloní zvěř. Den zakončili poslední leč na Kolmance.

Člunek/ V sobotu 7. prosince pořádalo myslivecké sdružení KOMORA Člunek tradiční naháňku. Celkem 32 střelců a 12 honců se sešlo v Lomech na Kolmance, kde nástupem zahájili naháňku. První leč se uskutečnila v obecním lese nad tratí úzkokolejky. „Tam jsme střelili dvě prasata a tři kusy mufloní zvěře,“ popsal myslivec Jaroslav Filsak. Odtud se pokračovalo na Faitovo

Pokračování na straně 22 ...

pole, kde střelci a honci posvačili. Potom se společně přesunuli do rákosí Krvavského rybníka, kde probíhala druhá leč naháňky. Tady myslivci střílili čtyři prasata a lišku. Posledním místem se stala lokalita zvaná Rybníčky. „Zde jsme slovíli čtyři prasata a deset kusů bažantů zvěře, kterou přivezl náš kamarád

z Nekrasína. Vypustili jsme ji a následně odlovili,” pokračoval Filsak. Po ukončení leče probíhal výřad. Večer se na Kolmance konala poslední leč, kde myslivci povečeřeli a poseděli.

(elf), Foto: Libor Hynek

KNIHA

Olga Chytková přichází s příběhem inspirovaným realitou

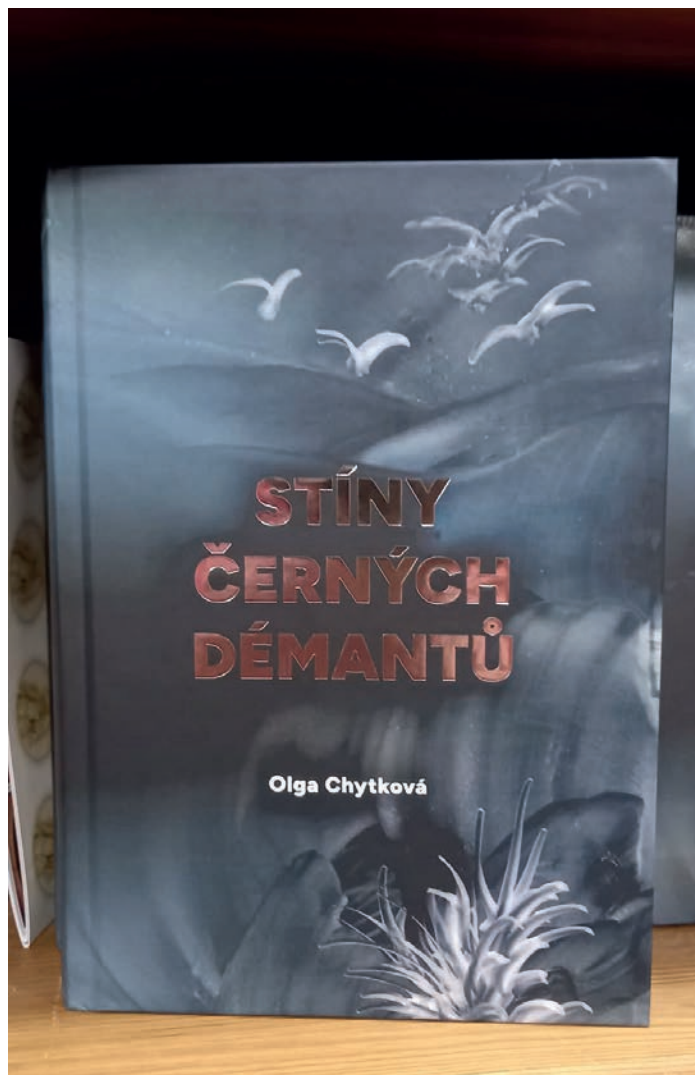
Kunějov/ Olgu Chytkovou znají mnozí jako veterinární lékařku z Kunějova. Málokdo však ví, že mezi její záliby patří psaní knih. Nejnovější z nich s názvem *Stíny černých démantů* je inspirována skutečným příběhem. Koupit si ji můžete v prodejní galerii Okénko v jindřichohradeckém obchodně-medicínském centru sv. Floriána, kde mají otevřeno od pondělí do pátku od 9 do 16.30 hodin.

Děj vypráví o veterinářce Evě, která se vydala za svým manželem do Angoly, kam odlétá s myšlenkou pomáhat lidem. Příběh se odehrává ke konci 80. let 20. století. Evinou představou je, že jí manžel bude tou pravou oporou a skvělým otcem rodiny. Postupně jí však dochází, že tato země není její zaslíbená. Vidí zde umírat lidi, i když na dosah jsou nejen diamanty, ale třeba i zlato. Celá situaci jí pohlcuje. Nutné je hledat východisko...

... Asi tři týdny po jejich přiletu byli jako rodina pozváni na oslavu k dalšímu z Domingových bratranců. Eva doposud o této rodině nic neslyšela, ale už si zvykla. Tady byli zřejmě všichni bratranci a sestřenice. Nevěděla, co má od tohoto setkání očekávat, ale byla ráda, že se přinejmenším dostane mimo své domácí vězení, jak si život za vysokou zdí pojmenovala. Neodradilo ji ani to, že se zrovna necítila ve své kůži. Zřejmě to včera trochu přehnala s prací na zahradě. Byla zvědavá, jak si široká rodina jejího muže v Luandě doopravdy žije.

To, co uviděla, ji ohromilo. Krásně upravená vila se zahradou, o kterou bylo očividně pečováno s láskou a vkusem, stoly plné jídla a příjemní kultivovaní lidé. I takto může vypadat život v hlavním městě. Byla představena hostitelské rodině. Makiali a Dadiva, lidé něco kolem padesátky, milí, vzdělaní a plní porozumění. Se svou vzdálenou příbuznou si rychle padly do oka...

(elf, kniha *Stíny černých démantů*)

FEJETON

Čekárna

Žluté světlo na chodbě polikliniky. Čekám přede dveřmi s nápisem OBVODNÍ LÉKAŘ KATEŘINA SIROTKOVÁ. Kousek ode mě zahlédnu sestřičku od doktorky z vedlejší ordinace. Okamžitě odemyká čekárnu, rozsvítí a otevřením okna vpouští studený zimní vzduch do čtvercové místnosti. V čekárně už nesedím sama, velmi rychle židličky zavánějící ještě totalitou obsadí dvě důchodkyně. Od pohledu je patrné, že se tady nudit nebudeme. Zaujme mě jejich postavení těla. Na jedné z nich, na starší z nich, poznávám, že se nenechala znechutit stářím a snaží se být optimistická, na rozdíl od druhé ženy. Její svět vypadá velice skepticky, deprimovaně. „Nic do mě není, před dvěma lety mi umřel manžel, nesla jsem to docela dobře, ale poslední dobou to se mnou jde z kopce. Často se stává, že mě pálí na prsou, volám si potom sanitku. Minule mě odvezli na urgentní příjem a za dvě hodiny mě přivezli zpátky domů. Nevím, co mi je.“ „To mně manžel nechybí, nějak mi to nevadí, že jsem sama. Ale jak se říká, s chlapem to stojí za hovno a bez něho za dvě.“ Šibalsky se usměje a pokračuje v rozebírání zdravotních problémů, o čem jiném si také v ordinaci povídat. „Kamarádka byla nedávno na operaci se žlučníkem a druhý den ji už pustili domu.“ „To já jsem měla infarkt a za týden mě propustili ze špitálu. Na sanitku jsem čekala od rána do večera.“ „Jo, to vás vyhodí v deset z postele.“ „Mě vyšoupli v osm a za tu dobu, co jsem tam seděla na chodbě, bych se dávno došourala domů.“ „Mně teď taky chtěli dávat sanitku, řekla jsem, že nechci, že jdu pěšky.“ „Říkám, čekala jsem tam celé půldne a to mě ještě chodili kontrolovat, jestli jsem neodešla.“ „Nevím, proč člověka nenechají ležet, než přijede šofér.“ Najednou ženy změni téma, ale nikam dál se nepohnou. „Stejně se divím, že ještě žádný nepřišel. Jindy tady bývá plno.“ „No, jo, 6.45,“ koukne na hodinky žena s krátkými hnědými vlasy, lehce neučesanými. „Úplný zázrak.“ „Ta je tady od sedmi a támhle až od 7.30 hodin, jo?“ Obě zkoumají ordinaci dobu. „Taky slečna přišla brzy,“ snaží se navázat řeč prošeďivělá paní, která sedí na nepohodlné židli a snaží se se mnou navázat kontakt. Po chvíli se dozvídáme, že se musí smutná vdova dojít vyčůrat, protože užívá prášky na odvodňování. Jakmile se vrátí z WC, vypráví jí docela čilá důchodkyně o svém přestěhování se z Panské ulice na sídliště Hvězdárna. „Vy jste bydlela v Panské, ne?“ „Jo, jenže pak se vracely baráky v restituci, i ten náš, a tak nám musel majitel sehnat nové bydlení. Na Hvězdárně. Ale řeknu vám, dlouho jsem si nemohla zvyknout. Člověk vyšel ven a byl ve městě.“ Z ničeho nic začínají hovořit o něčem úplně jiném. „U toho Mareše jsou taky lidi, ale tam to ubývá.“ „Jo, on je takovej docela příjemnej.“ „Vždyť já s nimi sloužila ve špitále, než nás rozřadili na obvody,“ říká vitální důchodkyně připomínající mi hlasem mou zesnulou prababičku. „Já vám řeknu, ono se sem ráno dokopat není tak jednoduchý,“ postěžuje si žena trpící častým pálením na prsou. „No, člověk ani neví, kdy chce doktorka, abychom tady čekali.“ „Máte pravdu, minule mi vyčetla, proč jsem přišla tak ráno, že mi nic neuteče.“ „To mi občas taky vykládá, ale když přijdu kolem 11. hodiny, tak nechápe, proč si nemohu přijít už ráno.“ „Netuším, co by ráda.“ „Nejhorší je vyjít tu „Pochcanou uličku.“ „A znáte ten příběh?“ vptává se bývalá

zdravotní sestra. „To u nás byla doktorka, která si touhle uličkou vykračovala na směnu. A víte, co se jí stalo? Bydlela tam v tom žlutém oprýskaném domě taková baba, která čůranky vylévala z okna. A tahle doktorka si vybrala na cestu do práce nevhodnou chvíli. Baba to zrovna lila z okna a naše doktorka to schytala. Ta vám vyváděla,“ směje se příhodě štíhlá žena. Najednou se zeptá vdovy bydlící na okraji města, jestli na poliklinice vůbec funguje nějaký psychiatr. „Je tady někdo na nervy?“ „Jeden tady byl, ale ten z vás udělal ještě většího blázna. Teď je někdo v přízemí na poliklinice. Jak je ženský, tak na druhé straně. Tam je vám taky lidí. Byla jsem tam dva tři roky zpátky. Jedna zdravotní sestra mi říkala, ať si tam dojdu, že tam chodí taky. Dnes to není ostuda.“ „Naše holka byla dokonce v nemocnici. Sáhla si kvůli tchýni na život. Já jí říkala, jak je blbá. Nechtěla jsem, aby si ho vzala, znala jsem tu jejich povedenou rodinu. Bydleli společně s ní. Měli každý svůj byt, ale na jednom podlaží. Baba neměla koupelnu, tak se umývala u nich a holka říkala, že po sobě nikdy neuklidila. Když uvažila tomu jejímu něco k jídlu, tak jí baba řekla, že Pepíček tohle nemá rád. Spávat je spolu taky nenechala. Pepička zamykala do jednoho pokoje a holku do druhého. Kolikrát jsem jí domlouvala. Domů si ale nikdy naříkat nechodila.“ „A zůstala s ním?“ „Rozešli se, když vnučce byly tři roky.“ Vyprávění o pohnutých osudech žen najednou přeruší kašel vdovy menší postavy, které se stýská po manželovi. „Šimrá mě to tam, musím se jít napít.“ Nyní se začíná ordinace zaplňovat. Vedle mě se posadí žena lušticí sudoku. Do čekárny vejde také starší manželský pár důchodců, kteří jdou na odběry. Mezitím se vrací žena, jež utišila svůj kašel. Druhá žena jí začne opět vyprávět. „Je, to já jsem mívala angíny. Jedna baba mi poradila, abych si dala na krk plenu a na ní abych si dávala to, to ... jak se to jmenuje... dávalo se to do lampiček.“ „Petrolejka?“ „Ne, ne, jak se to jen jmenuje, nalívali jsme to do lampy, aby svítila ... petrolejka...“ Sedím, předstírám, že si čtu knihu, ale musím se pousmát. „Ježiš, to musela být ale síla. Kdyby alpu.“ „Ale pomohlo mi to. Já mívala krk, všechno žlutý. Ale říkala jsem si, jakej jsem blbec, jak to páliło. To jsme ještě chodili k doktorce k nádraží, jak stojí ten rohovej barák, pamatujete si to?“ „Jo, nedávno tam dávali nová okna.“ „Kdo ví, komu to patří.“ Šedovlasá žena se snažila ještě něco říct, ale její slova jí vzala zdravotní sestra, která zavolala její jméno. „Paní Hotová, pojdte si.“

(elf)

KŘÍŽOVKA PRO DĚTI

POMŮCKA: AC, CHÁN, OSN	PŘEDLOŽKA	OUKEJ	LÁTKOVÝ PŘÍSTŘEŠEK	PODNOS	ULTRAFIAL. ZÁŘENÍ (ZKR.)	HLAVA KATOLICKÉ CÍRKVE				
NÁVOD										
OSMÁ TŘÍDA NA GYMNÁZIU							AMERIČAN (HOVOROVĚ)		VAJEČNÁ PLACKA	DOKONČIT
	MUŽSKÉ JMÉNO (26. 4.)	ATLETICKÝ KLUB (ZKR. ANGL.) VADNÉ MÍSTO VE DŘEVĚ			POZDRAV NA ROZLOUČE- NOU TRŮPYT			PŘEDLOŽKA		
ORGANIZACE SPOJENÝCH NÁRODŮ (ZKR.)				OKRAJ LÁTKY PROJE- VOVAT				MINISTERSTVO OBRANY (ZKR.) CÍP KABÁTU U VODNÍKA		
TADY			TAJENKA ČÁST ÚST							
ÚZEMNÍ SPRÁVNÍ JEDNOTKA						BICYKL AČKOLI				
	VTIP	EVA (DOMÁCKY) DOKTOR NA NEUROLOGII					VIDINA VE SPANÍ OTEC NEVĚSTY			
PROTI					ČTVRTEK (ZKR.) ANO (HOVOR.)			ZÁJMENO UKAZOVACÍ VLASTIVĚDA (ZKR.)		
NIKOLI			TO JE (ZKR.) PLEMENO			ZÁPASNICKÉ UCHOPENÍ CHARAKTER				
KÓD EURA				POLODRA- HOKAM SLEČNA (ZKR.)					PLANOUT	VYBRANÁ SPOLEČ- NOST
ÚZEMÍ VÁPEN- COVÝCH JESKYNÍ					ZÁJMENO OCHRANA NA SEŠIT			CITOSLOVCE SMÍCHU NEČISTOTA Z KOMÍNA		
DODATEK							PŘÍKAZ K OSOLENÍ TURECKÝ NÁČELNÍK			
OLINA (DOMÁCKY)				VĚZENŠTÍ DOZORCI ZPŮSOB (ZKR.)						
TOHLE			HÁZENÍM ZAKRÝT							
CHEMICKÁ ZNAČKA STRĚBRA			OBĚŽNICE							

Tajenka: Ježíšek

(elf, ivi)

KŘÍŽOVKA PRO DOSPĚLÉ

POMŮCKA: BACHR, BDI, ELO, MIDAS, NASKE	JEDNOTKA VÝKONU (KOŇSKÉ SÍLY)	ANGL. NEBO	ČÁST JÁMY	CITOSLOVCE PODIVU	OSOBNÍ ZÁJMENO	NÁLEZ				
UDĚLÁNO										
PROHNUTÍ							OČISTIT VODOU		ZBAVENÁ CHLOUPKŮ	TRHANÉ SE POHYBOVAT
	ZÁKLADNÍ ČÍSLOVKA	VÁHAVÝ SOUHLAS KÓD BURUNDI			HOVOROVÝ SOUHLAS VLASTNÍ LOSŮM			PŘEDLOŽKA		
TA I ONA				OBRUBA NÁŠ MALÍŘ				ÚTOČNÉ CITOSLOVCE KOROZE		
ZKR. SLEZSKÉ DIVADLO			2. DÍL TAJENKY DVOJICE (KNIŽ.)							
AMER. VOJENSKÁ DRUŽICE						SLOVEN. TĚLO OZNAČENÍ LETADEL ISLANDU				
	BROŽURKA	ZASÍT SLUNEČNÍ ZÁSTĚNA					BÝT DOKOŘÁN MRCHO- ŽRAVÍ PTÁCI			
MALÝ PES					FEDERÁLNÍ SHROMÁŽDĚNÍ 1. DÍL TAJENKY			ZN. SODÍKU POPĚVEK		
INIC. LUKAV- SKÉHO			NÁZEV HLÁSKY Š UKAZOVACÍ ZÁJMENO			VYPLÍSNI (ZAST.) POŘAD TV NOVA				
V ZÁMEZÍ				ZVÍŘECÍ NOHA ŘÍMSKÁ 6					ZÁMOŘSKÁ LOĎ	KAPOTY
EXOTIČTÍ PTÁCI								INIC. ZPĚVÁKA KRYLA ČESKÝ ARCHITEKT		
TISK PO POVRCHU							JEHLIČNATÝ LES TLUMOK			
ŠACHOVÝ KOEFIČIENT				VÝROBKY MEDITAČNÍ CITOSLOVCE						
MODEL FORDU			OSOBNÍ ZÁJMENO			POLODRA- HOKAM				
ZN. THULIA			PÍSMENO ŘECKÉ ABECEDY			OTEVŘENÁ OHNIŠTĚ				

RECEPTY

Nově přinášíme rubriku *Recepty*. Zde čtenáři najdou domácí ověřené recepty všeho druhu tematicky zaměřené na roční období. V tomto čísle proto nesmí chybět dýňová polévka a recept na vánoční štolu.

Dýňová polévka podle Lucie Filsakové

Ingredience:

300 g dýně hokkaido	1 cibule
2 mrkve	2 petržele
snítka tymiánu	kapka dýňového oleje
3 lžíce rostlinného oleje	400 ml kuřecího vývaru
1 smetana 12%	100 g slaniny
špetka muškátového oříšku	
sůl, pepř a chilli dle chuti, špetka koriandru	

Postup: Dýni omyjeme, rozkrojíme napůl, vnitřek vydlabeme a zbavíme semínek, které si uschováme na opražení. Poté dýni nakrájíme na kostky. Oloupeme si mrkev a petržel a nakrájíme na kolečka. Toto dáme osolené na pekáč do trouby, kde pečeme na pečicím papíru zhruba na 180 stupňů po dobu necelé hodiny. Nesmíme zapomenout toto pokapat celé olejem. Když je vše z trouby měkké a upečené, osmahneme si na oleji v hrnci cibuli a slaninu, přidáme špetku muškátového oříšku a snítka tymiánu. Na to pak dáme opečenou dýni a mrkev s petrželí. Zalijeme vývarem a necháme povařit. Následně vše, co máme v hrnci, rozmixujeme tyčovým mixérem. Postupně přiléváme smetanu, která chuť zjemní. Kdo chce, může si přidat do polévky chilli a opražená semínka. Dochutíme solí a pepřem. Nakonec pokapeme dýňovým olejem a můžeme posypat petrželkou nebo koriandrem.

Přejeme dobrou chuť.

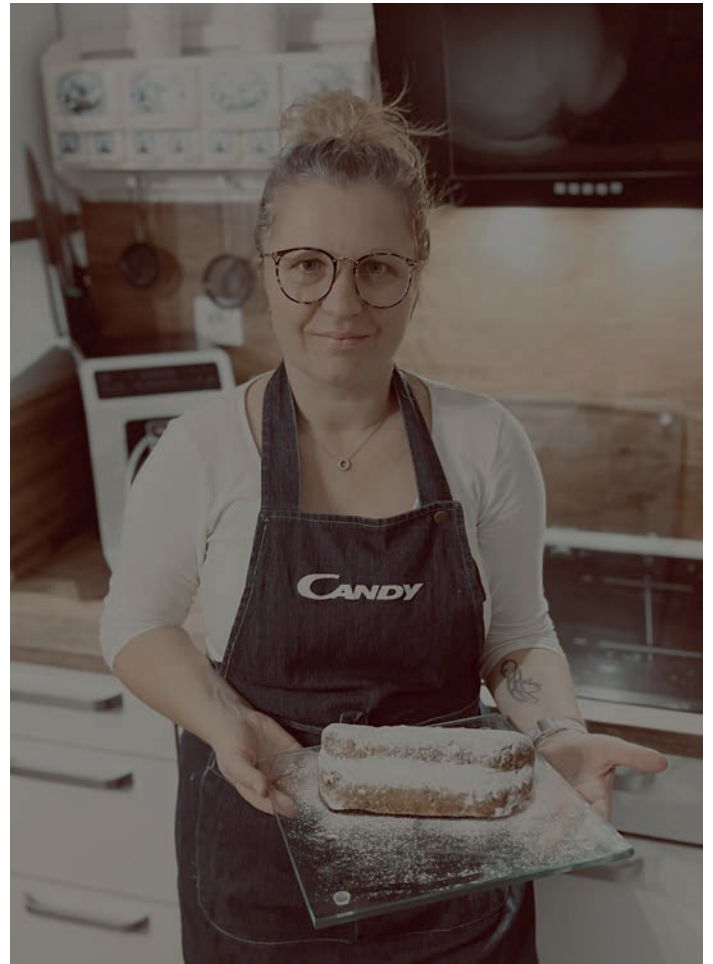
(elf)

Vánoční štolu po babičce podle Dagmar Danielové

S přípravou vánoční stoly byste měli začít ideálně tři až čtyři týdny předem. Jen tak se správně rozleží a bude výborná.

Ingredience:

450 g polohrubé mouky	200 g másla
125 ml mléka	120 g cukru krupice
42 g čerstvého droždí	180 g rozinek
6 lžíc rumu	100 g mletých mandlí
100 g kandovaného ovoce	špetka muškátového oříšku
½ čajové lžičky skořice	špetka mletého hřebíčku
½ lžičky strouhané citronové kůry	špetka soli

Ozdobení stoly:

4 lžíce másla
4 lžíce moučkového cukru
1 vanilkový cukr

Postup: Do vlažného mléka rozdrobíme droždí, přidáme lžici cukru, lžici mouky a na teplém místě necháme vzejít kvásek. Do velké mísy prosejeme mouku, přidáme cukr, změkklé máslo, mandle, rozinky naložené den předem do rumu a špetku soli. Nakonec přidáme vzešlý kvásek a vše dobře propracujeme. Mísu přikryjeme utěrkou a těsto necháme kynout na teplém místě. Trvá to zhruba hodinu.

Troubu předehřejeme na 165 °C. Nakynuté těsto dáme na vál poprášený moukou a vyválíme ho do obdélníku. Delší stranou ho přeložíme do dvou třetin spodního dílu. Štolu dáme na plech vyložený pečicím papírem a necháme chvíli odpočívat. Pak plech i se štolou dáme do předehřáté trouby a pečeme asi hodinu. Jestli je štolu upečená, zjistíme zapáchnutou špejlí do těsta.

Horkou štolu hned potřeme rozpuštěným máslem a důkladně posypeme směsí moučkového a vanilkového cukru. Znovu pokapeme máslem a pocukrujeme. Štolu necháme vychladnout. Úplně vystydlou štolu zabalíme do alobalu a necháme alespoň dva týdny odležet.

Dobrou chuť.

Foto: z archivu Dagmar Danielové

PRAKTICKÉ INFORMACE

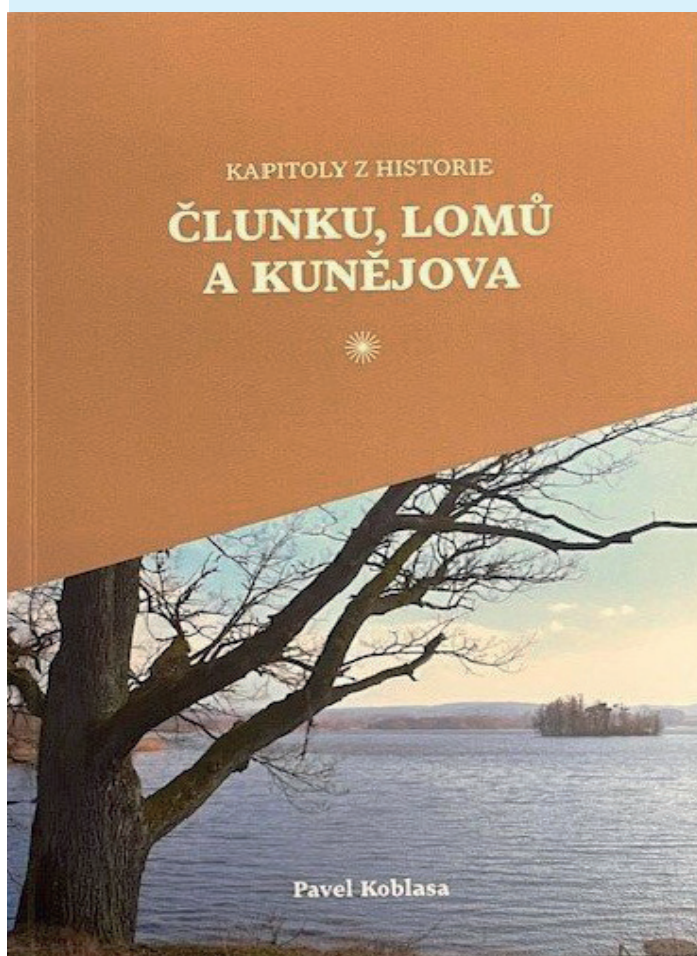
Masopust

Masopust ve Člunku se uskuteční v neděli 9. března 2025.

Publikace o našich obcích

Člunek/ Nově je na Obecním úřadě ve Člunku možnost zakoupit si publikaci Pavla Koblasy s názvem Kapitoly z historie Člunku, Lomů a Kunějova, ve které autor zpracoval dějiny našich obcí. Cena za knihu činí 140 korun.

(ivi, elf), Foto: Facebook – Obec Člunek,
Lomy, Kunějov oficiální

Obec žije i na Facebooku

Aktuální dění z našich obcí lze nově sledovat na facebookové stránce pod názvem Obec Člunek, Lomy, Kunějov oficiální.

Knihovna ve Člunku

Otevřeno bude 14. a 28. ledna, 11. a 25. února a 11. a 25. března 2025 vždy od 17 do 18 hodin. V jiné dny dle domluvy se čtenáři.

Upomínkové předměty

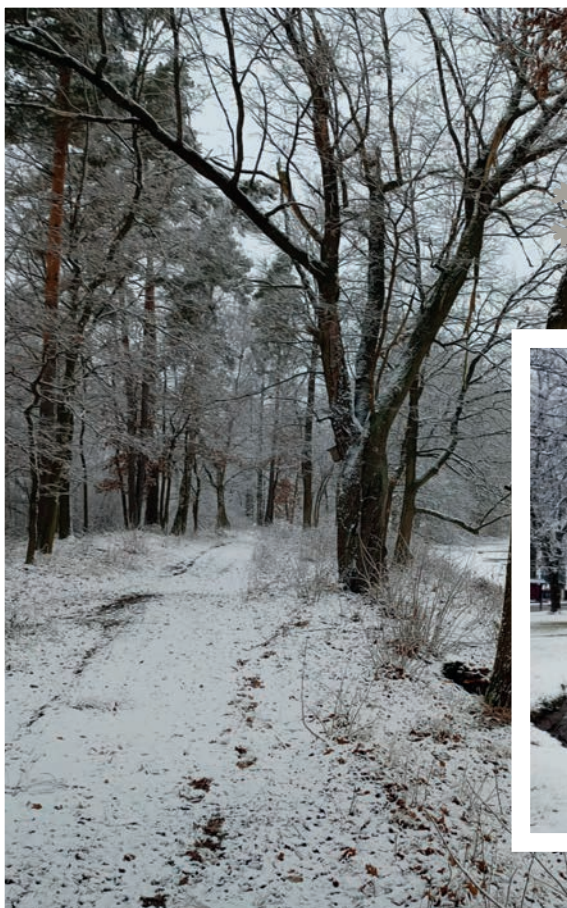
Nově nabízí Obecní úřad Člunek upomínkové předměty. Na výběr je magnetka obce Člunek, Lomy, Kunějov nebo dřevěný přívěsek se znakem obce, které jsou za stejnou cenu, a to za 30 korun. Třetím předmětem je kovový odznáček s krytkou jehly se znakem obce za 75 korun.

(elf, ivi), Foto: Ivana Vicanová

Sběrný dvůr ve Člunku

Od konce října není sběrný dvůr otevřen standardně každou sudou sobotu, ovšem je možné se v případě potřeby dohodnout buď telefonicky, nebo v budově OÚ Člunek na možném termínu. Nelze uložit: suť, pneumatiky, dřevo, nebezpečný odpad (lepenka, eternit...).

PF 2025

